

Список використаних джерел

1. Janinks D. On Becoming a Leader / D. Janinks. – Cambridge, 1995. – P. 12–18.
2. Шалагинова Я. В. Психологія лідерства / Я. В. Шалагинова. – Санкт-Петербург : Речь, 2007. – 494 с.
3. Lea S. J., Stephenson D., and Troy J. Higher Education Students' Attitudes to Student Centred Learning: Beyond 'educational bulimia' // Studies in Higher Education, 2003. –V. 28(3). –P. 321–334.
4. Delaney J. Students' Perceptions of Effective Teaching in Higher Education. – St. Johns, NL: Distance Education and Learning Technologies, 2010. – 102 p.
5. Академический рейтинг университетов мира 2015 (ARWU) [Електронний ресурс]. – [Режим доступу]: <http://www.shanghairanking.com/ru/index.html>. – Назва з екрана.
6. Рейтинг лучших университетов мира (Times Higher Education: THE World University Rankings) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://gtmarket.ru/ratings/the-world-university-rankings/info>. – Назва з екрана.

КОНЦЕПЦІЯ КОМПЕТЕНТІСНОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ ВИЩИХ МЕДИЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

О. М. Морозова, ст. викладач кафедри медичної та біологічної фізики і медичної інформатики;

О. В. Морозов, к. м. н., асистент кафедри патологічної фізіології ім. Д. Е. Альперна
Харківський національний медичний університет

На сучасному етапі розвитку суспільства пріоритетною характеристикою спеціаліста високої категорії є його компетентність як здатність орієнтуватись у швидкоплинних умовах професійної діяльності, оскільки затребуваним є такий спеціаліст, який не чекатиме інструкцій, а ухвалюватиме самостійні рішення, відрізнятиметься мобільністю, динамізмом і конструктивністю. Тому впровадження компетентнісного підходу в процес підготовки студентів у вищих навчальних медичних закладах є стратегічним методом на шляху сучасного розвитку медичної освіти в Україні.

Підготовка студентів, які здобувають вищу медичну освіту, відповідно до Стандарту вищої освіти України, передбачає набуття студентами компетентностей, таких як інтегральні, загальні та спеціальні (фахові).

Інтегральна компетентність полягає в оволодінні студентом здатності розв'язувати типові і складні спеціалізовані завдання та практичні проблеми у професійній діяльності у галузі охорони здоров'я та у процесі подальшого навчання із застосуванням сучасних теорій та методів дослідження з використанням комплексу міждисциплінарних знань.

Загальні компетентності полягають у здобутті знань та розуміння у галузях наук, що вивчаються, та здатності застосовувати набуті знання у практичних ситуаціях, здатність здобувати нові знання і бути сучасно освіченими, усвідомлювати можливість навчання впродовж життя. Розуміння принципів та методів графічного та аналітичного подання наукової інформації, використання інформаційних технологій наукових досліджень є невід'ємною частиною формування загальних компетентностей студентів медичного профілю. Знання та розуміння у галузях наук, що формують основи медичної освіти та здатність вільно вести спілкування на професійні теми є базовими складовими загальних компетентностей майбутнього лікаря.

Спеціальні (фахові) компетентності регламентують набуття студентами компетентностей у межах дисциплін, що вивчаються, які є головними елементами професійної компетенції майбутнього лікаря. Набуття спеціальних (фахових) компетентностей полягає у здатності поглиблювати знання і розуміння, інтегрувати базові знання з різних дисциплін з метою створення фундаменту професійних компетентностей. Здатність застосовувати різноманітні методи, трактувати отримані при дослідженнях загальні закономірності, мати уявлення про сучасні відкриття, знання та використання різноманітних концепцій та принципів у професійній діяльності – головні компоненти формування фахових компетентностей студентів-медиків.

Зміна освітніх парадигм, зміщення акцентів в освіті з інформаційно-предметних позицій на особистісно-орієнтовані визначають напрями розвитку вітчизняної системи освіти шляхом впровадження компетентнісного підходу в систему вищої медичної освіти України. Компетентність є результатом освіти, самоосвіти і саморозвитку майбутнього фахівця. Виховання прагнення до безперервної самоосвіти особистості, бажання самовдосконалення та творчого підходу до професійної діяльності дають змогу майбутнім лікарям вийти на високий конкурентоспроможний рівень професійної діяльності. Концепція компе-

тентнісного підходу, впроваджена в систему вищої медичної освіти України, дає змогу студентам отримати висококваліфіковану підготовку, формує творче ставлення та готовність до відповідальної високоєфективної діяльності в медичній сфері.

ОСОБЛИВОСТІ ПЕДАГОГІЧНИХ КОНФЛІКТІВ

Г. В. Поліщук, доцент кафедри англійської мови та методики її викладання

Центральноукраїнський державний педагогічний університет імені Володимира Винниченка

Сьогодні, в час перебудов і соціально-економічних криз, конфліктами охоплені різні сфери суспільства. Конфліктні ситуації на рівні держав, галузей виробництва, науки й освіти зумовлюють зростання агресивності людей, а найбільш схильним до деструктивного впливу економічних, політичних, соціальних та інших чинників є молодіжне середовище, в якому легше формуються радикальні погляди і переконання. Тому серед підлітків та молоді поширені взаємна нетерпимість, недоброчливість, озлобленість і підвищена агресивність. Саме цим зумовлюється актуальність обраної теми, яка визначається необхідністю зниження напруженості і нестабільності в суспільстві через подолання конфліктів, виховання культури взаємин і взаємодії між суб'єктами освітнього процесу, а система освіти як соціальний інститут має своєчасно прогнозувати та забезпечувати профілактику конфліктів, що надасть змогу виявляти потенційні конфліктні ситуації та за умов високої конфліктної компетентності вирішувати суперечності на етапі, коли конфлікт ще не набув форми відкритого протистояння, що є важливим для попередження конфліктів та створення професійної системи посередництва у їх вирішенні, а також формування конфліктної компетентності з метою успішного розв'язання міжособистісних конфліктів у різних ситуаціях життєдіяльності.

Отже, розмаїття думок та експериментальних фактів, якими послуговуються вітчизняні та зарубіжні науковці дозволило узагальнити, що поняття педагогічного конфлікту вміщує у собі різні форми й способи протистояння, напруження у відносинах, прихованої та явної боротьби. У найзагальнішому вигляді